

Sygn. akt I ACa 354/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Ewa Jastrzębska
Sędziowie :	SA Lucyna Świdierska-Pilis SO del. Tomasz Tatarczyk (spr.)
Protokolant :	Agnieszka Szymocha

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2019 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa G. T.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o zwolnienie od egzekucji

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 22 stycznia 2019 r., sygn. akt I C 367/18

1) oddala apelację;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej 8 100 (osiem tysięcy sto) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Lucyna Świdierska-Pilis	SSA Ewa Jastrzębska	SSO del. Tomasz Tatarczyk
-----------------------------	---------------------	---------------------------

Sygn. akt I ACa 354/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo, którym powód dochodził zwolnienia od zabezpieczenia i egzekucji akcji na okaziciela Huty (...) SA w R. i orzekł o kosztach procesu. Przytoczył następujące

motywy rozstrzygnięcia : Huta (...) SA w R. zorganizowała obrót swoimi akcjami. Posiadała statut zawierający uregulowania dotyczące obrotu akcjami. Art. 7 ust. 2 statutu przewidywał, że spółka może zorganizować obrót swoimi akcjami pomiędzy osobami trzecimi albo zlecić zorganizowanie i prowadzenie takiego obrotu. Według art. 9 ust. 2 statutu, w celu wydania akcji spółka miała złożyć je do depozytu w wybranym przez siebie banku, biurze maklerskim lub innej instytucji posiadającej uprawnienia do przechowywania papierów wartościowych oraz spowodować wydanie akcjonariuszowi przez ten bank, biuro maklerskie lub instytucję imiennego zaświadczenia depozytowego. Z art. 9 ust. 3 statutu wynika, że akcjonariusz może podjąć akcje z depozytu, o którym mowa w art. 9 ust. 2, po ich uprzedniej zamianie na akcje imienne. Zgodnie natomiast z art. 9 ust. 5 statutu, zbycie akcji imiennych wymaga zgody spółki. Wyznaczonym domem maklerskim do przechowywania dokumentów akcji spółki był T. Dom Maklerski w K.. Akcje Huty (...) posiadała (...) Grupa SA. W związku z toczącym się postępowaniem karnym akcje, jako dowód rzeczowy, znalazły się na przechowaniu. Postanowieniem z 26 czerwca 2015 r. prokurator uznał za zbędne dla toczącego się postępowania karnego przechowywane w Narodowym Banku Polskim dowody rzeczowe w postaci 2 872 596 dokumentów akcji Huty (...) i wydał je (...) Grupie SA w C., jako pokrzywdzonemu, którego wieloletnim i jedynym członkiem zarządu był A. P.. W toku postępowania prokuratorskiego pełnomocnik A. P. przedłożył kserokopię umowy zbycia akcji po ich odzyskaniu przez spółkę. A. P. zdeponował akcje w biurze maklerskim (...) SA w K.. W maju 2016 r. powód był zainteresowany zakupem akcji Huty (...). Prowadził korespondencję mailową z P. M. z T. (...). Mailem z 25 maja 2016 r. udzielono powodowi wyjaśnień odnośnie do treści statutu Huty (...) i o tym, że akcje nie znajdują się w depozycie, o którym mowa w statucie. W czerwcu 2016 r. A. P. zbył na rzecz (...) spółki z o.o. w K. akcje na okaziciela Huty (...) za pośrednictwem Domu Maklerskiego (...). W dniu 7 czerwca 2016 r. powód udzielił pełnomocnictwa (...) SA do wykonania w jego imieniu czynności nabycia 24 390 akcji Huty (...). W tym samym dniu wystawił dyspozycję nabycia akcji na okaziciela Huty (...). Potwierdził w punkcie 6 dyspozycji, że został poinformowany o ryzyku wystąpienia sporu sądowego, dotyczącego skuteczności nabycia akcji, wynikającego z zapisów art. 9 statutu Huty (...). W dniu 9 czerwca 2016 r. została zawarta umowa nabycia przez powoda akcji na okaziciela serii (...) spółki Huta (...) za cenę 499 995 zł. W § 2 ust. 7 umowy zawarto zapis, że przeniesienie posiadania akcji nastąpi stosownie do treści art. 350 w związku z art. 921⁽¹²⁾ i 921⁽¹⁶⁾ k.c. poprzez zawarcie umowy i poinformowanie o niej Domu Maklerskiego. Przedstawiciele Huty (...) powzięli wątpliwości co do autentyczności dokumentów i zlecili ekspertyzę. Z niej wynikało, że mieli do czynienia z kopiami technicznymi. Dnia 29 sierpnia 2016 r. w toku postępowania prokuratorskiego zażądano od powoda wydania posiadanych odcinków zbiorowych akcji. Ostatecznie ustalono jednak, że akcje nie są kopiami i pochodzą bezpośrednio od emitenta Huty (...). W dniu 14 marca 2017 r. prokurator postanowił uznać za zbędne dokumenty w postaci odcinków zbiorowych akcji zatrzymanych w Hucie (...) SA i wydać je powodowi. W sprawie z wniosku pozwanej (...) SA w K. przeciwko (...) -Grupie SA Sąd Okręgowy w Katowicach udzielił zabezpieczenia roszczenia o zapłatę kwoty 39 800 000 zł poprzez zajęcie akcji na okaziciela Huty (...). Komornik na wniosek uprawnionej dokonał zajęcia akcji, pośród których znajdowały się akcje zakupione przez powoda. Powód wezwał pozwaną do zwolnienia akcji od zajęcia. (...) Grupa SA w oświadczeniu z 7 sierpnia 2017 r. wskazała, że nie rości sobie jakichkolwiek praw do akcji, które zostały zajęte przez komornika. Podstawę żądania pozwu stanowił art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie z którym, osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Znajduje ten przepis odpowiednie zastosowanie w przypadku zajęcia dokonanego w toku postępowania zabezpieczającego. Powód wniósł powództwo z zachowaniem miesięcznego terminu przewidzianego w § 3 art. 841 k.p.c. Skuteczność nabycia akcji podlegała badaniu w aspekcie postanowień statutu Huty (...). Biuro (...), w którym dokonano sprzedaży akcji objętych żądaniem pozwu nie było biurem wyznaczonym przez Hutę (...). Nie dochowano więc wymogu statutu wprowadzonego po to aby spółka miała możliwość kontrolowania obrotu akcjami. Nabycie przez powoda akcji bez zachowania wymogów statutu czyni to nabycie nieskutecznym. Poza tym, do przeniesienia własności dokumentu potrzebne jest jego wydanie. Wymóg wydania dokumentu stanowi odstępstwo od zasady ogólnej, zgodnie z którą sama już umowa przenosi własność rzeczy oznaczonej co do tożsamości. Wydanie dokumentu jest niezbędnym warunkiem wywołania skutku przejścia prawa na osobę, której przenoszony jest dokument. Przeniesienie akcji na okaziciela nie jest uregulowane wprost w kodeksie spółek handlowych, w związku z czym zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego o przenoszeniu praw z papierów wartościowych na okaziciela, uzupełnione przepisami o przelewie i przenoszeniu własności rzeczy. Art. 921⁽¹²⁾ k.c. stanowi, że przeniesienie praw z dokumentu na okaziciela wymaga wydania tego dokumentu. Do

wydania akcji dochodzi tylko wtedy, gdy przeniesienie posiadania następuje w sposób określony w art. 348 k.c., czyli przez przekazanie faktycznego władztwa nad dokumentem akcyjnym, wręczenie go akcjonariuszowi. Wymagania te nie zostały spełnione w stosunku do spółki (...) QF2. Nie zostało jej bowiem przekazane władztwo nad dokumentami akcji, co wynika z zeznań J. S., ówczesnego prezesa zarządu tej spółki. Nie mogła przeto ta spółka zbyć skutecznie akcji powodowi. Własności akcji nie uzyskał powód w trybie art. 169 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą zbywa rzecz i wydaje ją nabywcy, nabywca uzyskuje własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie, chyba że działa w złej wierze. Nie można uznać, że powód nabywając akcje działał w dobrej wierze, skoro zdawał on sobie sprawę z sytuacji prawnej akcji objętych umową, co potwierdza treść podpisanej przez niego dyspozycji, w której oświadczył, że został poinformowany o tym, iż nabycie akcji wiąże się z ryzykiem wystąpienia sporu sądowego dotyczącego skuteczności ich nabycia w związku z zapisami statutu Huty (...). Ponieważ nie doszło do skutecznego nabycia przez powoda akcji, powództwo nie mogło być uwzględnione. O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c.

W apelacji powód zarzucił naruszenie prawa materialnego - art. 348 k.c. w związku z art. 921¹² k.c. oraz art. 921¹⁶ k.c. poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, że przeniesienie posiadania akcji na okaziciela, zdeponowanych w domu maklerskim, jest możliwe tylko poprzez faktyczne wydanie dokumentów akcji nabywcy, art. 350 k.c. w związku z art. 921¹² k.c. oraz art. 921¹⁶ k.c. poprzez niezastosowanie, co skutkowało przyjęciem, że nie jest możliwe przeniesienie posiadania akcji na okaziciela, zdeponowanych w domu maklerskim w sposób określony w tym przepisie, tj. poprzez umowę między stronami i przez zawiadomienie posiadacza zależnego lub dzierżyciela, w którego posiadaniu te akcje się znajdują, art. 169 § 1 k.c. poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, że powód w chwili zawierania umowy nabycia akcji na okaziciela nie działał w dobrej wierze, art. 337 k.s.h. poprzez błędne zastosowanie i przyjęcie, że postanowienie statutu emitenta wskazujące konkretny dom maklerski, w którym mają być deponowane akcje na okaziciela, powoduje, że przechowywanie akcji na okaziciela emitenta w innym domu maklerskim wyklucza zawarcie skutecznej umowy sprzedaży/nabycia tych akcji, naruszenie prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie, skutkującą przyjęciem, że okoliczność, iż akcje na okaziciela w chwili ich nabycia przez powoda znajdowały się w domu maklerskim innym, niż ten wyznaczony przez emitenta, oznacza w każdym przypadku, że nabycie tych akcji jest nieskuteczne, jako sprzeczne z postanowieniami statutu emitenta; domagał się skarżący zmiany wyroku przez uwzględnienie powództwa za zwrotem kosztów procesu w obu instancjach lub uchylecia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy, przeniesienie akcji na okaziciela nie jest uregulowane wprost w kodeksie spółek handlowych, w związku z czym zastosowanie znajdują w tym wypadku przepisy kodeksu cywilnego o przenoszeniu praw z papierów wartościowych na okaziciela, uzupełnione przepisami o przelewie i przenoszeniu własności rzeczy.

Według art. 921¹² k.c., przeniesienie praw z dokumentu na okaziciela wymaga wydania tego dokumentu. Z mocy art. 921¹⁶ k.c. przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do papierów wartościowych opiewających na prawa inne, niż wierzytelności.

Ponieważ wydanie rzeczy jest jednym ze sposobów przeniesienia posiadania, a przeniesienie prawa z dokumentu wymaga wydania tego dokumentu, odmówić należy trafności stanowisku, że wydanie dokumentu nastąpić może nie tylko w sposób określony w art. 348 k.c., czyli zasadniczo przez fizyczne jego wydanie (wręczenie nabywcy) lecz także w trybie art. 349-351 k.c., które przewidują przeniesienie posiadania bez wydania jego przedmiotu.

Zarzut naruszenia art. 350 w związku z art. 921¹² i 921¹⁶ k.c. jest więc nieuzasadniony.

Z fizycznym wydaniem rzeczy art. 348 k.c. zrównuje natomiast wydanie nabywcy dokumentów, które umożliwiają rozporządzanie rzeczą, jak również wydanie środków, które dają faktyczną władzę nad rzeczą.

W stanie faktycznym sprawy dokumenty akcji w chwili ich nabycia przez powoda od spółki (...) oraz przez tę spółkę od A. P. znajdowały się w domu maklerskim i dom maklerski w zawarciu obu transakcji pośredniczył. Zachodziły w tej sytuacji podstawy do przyjęcia, że wydanie nabywcy zaświadczenia depozytowego jest równoznaczne z fizycznym wydaniem dokumentów akcji, gdyż umożliwia rozporządzenie nimi. Czyni to zarzut naruszenia art. 348 w związku z art. 921¹² i 912¹⁶ k.c. chybnym, jako że właśnie zastosowanie unormowania zdania drugiego tego artykułu pozwoliłoby na uznanie skuteczności nabycia przez powoda akcji, gdyby wykazał on ciąg zdarzeń, które doprowadziły do nabycia ich własności, a nie sprzeciwiałyby się temu postanowienia statutu emitenta.

Pozwana kwestionowała skuteczność nabycia przez powoda akcji Huty (...), z których zamierza zaspokoić część roszczeń przysługujących jej wobec (...) -Grupy SA.

Stosownie do art. 841 § 1 k.p.c., osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Przepis ten stanowił podstawę żądania pozwu.

Wobec podważenia przez pozwaną prawa powoda do akcji zajętych w wykonaniu postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia w sprawie przeciwko (...) -Grupie SA, rzeczą powoda było wykazanie, że akcje te skutecznie nabył. Ponieważ akcje miały być przedmiotem kolejnych transakcji powodujących przejście ich własności z (...) -Grupy SA na A. P., z A. P. na (...) spółkę z o.o., z (...)spółki z o.o. na powoda, udowodnić powinien powód ważne i skuteczne ich zawarcie.

W toku postępowania przedstawił powód umowę sprzedaży akcji, jaką w dniu 9 czerwca 2016 r. zawarł z (...) spółką z o.o. w K. oraz umowę sprzedaży akcji zawartą również w czerwcu 2016 r. pomiędzy (...)spółką z o.o., a A. P..

Nie udokumentował natomiast powód faktu nabycia akcji przez A. P. od (...) -Grupy SA.

Dowodu na ten fakt nie stanowi sama treść postanowienia prokuratora z 30 marca 2017 r., w którym przywołano kserokopię umowy zbycia akcji przez (...) -Grupę SA. na rzecz A. P.. Według treści tego postanowienia, sprzedaż miała nastąpić w czasie, gdy akcje zdeponowane były jako dowód rzeczowy w sprawie karnej.

Z samego faktu zbycia przez A. P. akcji A. QF2 spółce z o.o. nie można było domniemywać, że zawarł on ważną i skuteczną umowę z (...) -Grupą SA.

Powód jest w błędzie uważając z jednej strony, że w sprawie powinien znaleźć zastosowanie art. 350 k.c., z drugiej zaś strony powołując się na unormowanie art. 169 § 1 k.c. na wypadek uznania, że nabył on akcje od osoby nieuprawnionej. Według art. 169 § 1 k.c., jeżeli osoba nieuprawniona do rozporządzania rzeczą ruchomą zbywa rzecz i wydaje ją nabywcy, nabywca uzyskuje własność z chwilą objęcia rzeczy w posiadanie, chyba że działa w złej wierze. Przeniesienie posiadania w trybie art. 350 k.c., czyli przez zawarcie umowy między stronami i zawiadomienie posiadacza zależnego albo dzierżyciela, w posiadaniu których rzecz się znajduje, wyłącza zastosowanie art. 169 § 1 k.c., zgodnie z którym przesłanką nabycia własności jest wydanie rzeczy i objęcie jej w posiadanie przez nabywcę. Przewidziana w tym przepisie ochrona nabywcy w dobrej wierze nie dotyczy przypadku przeniesienia posiadania przewidzianego w art. 350 k.c.

Natomiast wobec przyjęcia, że wydanie powodowi akcji nastąpiło w trybie art. 348 k.c. ocenie poddać należało rozważania Sądu Okręgowego poczynione na gruncie art. 169 § 1 k.c.

Wbrew zarzutowi apelacji, za trafne w okolicznościach sprawy uznać trzeba przyjęcie przez ten Sąd, że dobrą wiarę powoda wyłączała jego wiedza odnośnie do tego, że akcje, które nabywa będące akcjami na okaziciela, występują poza

określonym w statucie Huty (...) depozytem. Wyraz swojej wiedzy w tym przedmiocie dał powód składając dyspozycję nabycia akcji. Potwierdził w niej powzięcie informacji, że nabycie akcji wiąże się z ryzykiem wystąpienia sporu sądowego dotyczącego skuteczności nabycia akcji w związku z zapisem art. 9 statutu spółki Huta (...), przewidującego przechowywanie akcji w depozycie wybranym przez spółkę i wyjęcie ich z depozytu jedynie po uprzedniej zamianie na akcje imienne, wobec czego występowanie akcji na okaziciela poza depozytem jest sytuacją nieprzewidzianą w statucie.

Skarżący nadaje treści tego oświadczenia inne znaczenie, aniżeli w nim wyrażone jak twierdzi, że chodziło o ewentualny spór nie odnośnie do skuteczności nabycia akcji, a możliwości powoływania się przez ich nabywcę na status akcjonariusza wobec spółki.

W świetle znanych powodowi, jak wynika z treści jego dyspozycji, postanowień statutu Huty (...) dotyczących możliwości podjęcia akcji z wybranego przez spółkę depozytu tylko po ich zamianie na akcje imienne i ograniczenia zbywalności akcji imiennych poprzez konieczność uzyskania zgody spółki, występowanie poza tym depozytem akcji na okaziciela powinno zrodzić wątpliwości powoda co do skuteczności nabycia akcji przez zbywcę. W tym stanie rzeczy miał Sąd Okręgowy podstawy przyjąć, że nabywając akcje nie działał powód w usprawiedliwionym okolicznościami przekonaniu, że spółce (...) przysługuje prawo do rozporządzania akcjami. Odmiennej oceny w tym zakresie nie uzasadnia sam fakt nabycia przez powoda akcji za pośrednictwem domu maklerskiego, uzyskanie od niego opinii prawnej, cena akcji, zweryfikowanie kondycji emitenta.

Nietrafny jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Przepis ten określa zasadę swobodnej oceny dowodów, zgodnie z którą sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, a zatem z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności. Naruszenie tego przepisu może polegać na błędnym uznaniu, że przeprowadzony w sprawie dowód ma moc dowodową i jest wiarygodny albo że wiarygodności i mocy dowodowej jest pozbawiony. Prawidłowe postawienie zarzutu obrazy art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wskazania konkretnych zasad, które sąd naruszył i dowodów, przy ocenie których do naruszenia takiego doszło. Skarżący nie wskazuje zasad oceny dowodów, które Sąd Okręgowy naruszył. W istocie nie podważa ustalonych przez ten Sąd faktów lecz sformułowany w świetle postanowień statutu emitenta wniosek co do skuteczności nabycia przez powoda akcji.

Niezasadnie zarzuca apelacja naruszenie art. 337 k.s.h.

Statut spółki, jak podnosi skarżący, nie może ograniczać zbywalności akcji na okaziciela. Art. 337 k.s.h. w § 2 przewiduje taką możliwość tylko w odniesieniu do akcji imiennych. Według art. 334 § 2 k.s.h. może natomiast statut wprowadzić ograniczenia zamiany akcji imiennych na akcje na okaziciela albo odwrotnie.

Stosownie do art. 9 statutu spółki Huta (...) SA, wszystkie akcje spółki są akcjami zwykłymi na okaziciela; w celu ich wydania spółka złoży je do depozytu w wybranym przez siebie banku, biurze maklerskim lub innej instytucji posiadającej uprawnienia do przechowywania papierów wartościowych oraz spowoduje wydanie akcjonariuszowi przez ten bank, biuro maklerskie lub instytucję imiennego zaświadczenia depozytowego; akcjonariusz może podjąć akcje z depozytu po ich uprzedniej zamianie na akcje imienne; akcjonariusz może ponownie złożyć akcje do depozytu po zamianie akcji imiennych na akcje na okaziciela; zbycie akcji imiennych wymaga zgody spółki.

Wynikają z tych postanowień statutu ograniczenia polegające na tym, że akcje na okaziciela złożone w wybranym przez emitenta depozycie akcjonariusz może z tego depozytu podjąć po ich zamianie na akcje imienne, zbyć akcje imienne może po uzyskaniu zgody spółki, ponownie złożyć akcje do wybranego przez emitenta depozytu może po zamianie akcji imiennych na akcje na okaziciela.

Nie powinno ulegać wątpliwości, że w świetle tych postanowień statutu spółki skutku nie mogło odnieść zbycie akcji na okaziciela poza wskazanym przez emitenta depozytem, możliwość taka zachodziła tylko w odniesieniu do akcji imiennych, pod warunkiem uzyskania zgody spółki.

Wbrew temu, co zdaje się utrzymywać skarżący, nie wyłączał zastosowania wymienionych postanowień statutu fakt, że z wyznaczonego przez emitenta depozytu akcje zostały podjęte wobec ich zajęcia na potrzeby postępowania karnego i przekazane na przechowanie do NBP. Po uznaniu ich za zbędne dla postępowania karnego i wydaniu (...)SA powinny trafić ponownie do depozytu wybranego przez emitenta, tymczasem w czasie zajęcia zostały, wedle twierdzeń strony powodowej, zbyte na rzecz A. P., poza tym depozytem i bez zamiany na akcje imienne. Jest antycypowaniem stanowisko apelacji, że gdyby A. P. zwrócił się do wybranego przez emitenta domu maklerskiego o zdeponowanie wydanych przez prokuraturę akcji, spotkałby się z odmową.

Fakt że w chwili wydania przez prokuraturę akcji (...) SA dom maklerski, z którego na potrzeby postępowania karnego zostały one podjęte nie był już związany z emitentem umową o prowadzenie depozytu tych akcji, gdyż w międzyczasie, bo w dniu 12 grudnia 2012 r., zawarta została powołana w postępowaniu apelacyjnym nowa umowa nie obejmująca tych akcji, nie oznacza wyłączenia wymogów statutu dotyczących przechowywania akcji na okaziciela w depozycie wybranym przez spółkę (choćby był nim inny, niż wskazany przed zajęciem akcji w postępowaniu karnym), możliwości podjęcia akcji z depozytu po ich zamianie na akcje imienne, uzyskania zgody spółki na zbycie akcji imiennych.

Brak spełnienia tych wymogów czyni nabycie akcji nieskutecznym.

Z przytoczonych względów apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając powoda obowiązkiem zwrotu pozwanej, na jej żądanie, kosztów zastępstwa prawnego w tym postępowaniu.

SSA Lucyna Świdowska-Pilis SSA Ewa Jastrzębska SSO Tomasz Tatarczyk